

ORADEA-MARE (NAGYVÁRAD)
18 august st. v.
30 august st. n.

Ese in fiecare duminică.
Redacțiunea :
Strada principală 375 a.

Nr. 33.

ANUL XXVII.
1891.

Prețul pe un an 10 fl.
Pe 1/2 de an 5 fl.; pe 1/4
de an 2 fl. 70 cr.
Pentru România pe an 25 lei

Greșelă de adresă.

(Urmare.)

Atii bucata cea plină de idei și de forme frumoase, cu multă îndemănare, dând adevăratul accent al situațiilor și scoțând bine în evidență valoarea artistică a ei... iar când sfârșii, tresării subțirivirea ardețore a Iuliei, în care se vedea iubirea cea mare pentru el... pentru poetul ce admiră.

— Scrie mi ceva în album... Dar vezi? să nu fii gelos de ce-o să mai găsești acolo?... Sânt lucruri ce n'ăși fi vrut să fie în ele... dar n'am avut ce me face.

Să nu fie gelos... O espresiuine care arată pe față simțimintele ei și siguranța că va fi iubită de poetul ei.

Aci eră inse aci... Cum să scrie? Ce să scrie? Mai scrisese el vr'odată?

— Dómnă, respunse el, fiecare scriitor își are curioșitățile proprii... Eu, când sânt emoționat, impresionat puternic de ceva... nu sânt în stare să scriu nici un rând măcar. După ce a trecut câteva ore, adese-ori zile întregi, creierul, care a înmagazinat impresiunile și imaginile, me predispune în anume momente pentru scris... și atunci scriu cu dragoste, cu pornire, cu beția pasiunii de arta mea...

— Ești pasionat, în adevăr...

— O! da, dómnă...

Privirile ei erau aprinse, inima lui bătea cu putere; un curent magnetic cu forță de atracțiune ireșitabilă se stabilise între ei.

Se chemau prin flacărele ochilor, prin potrivirea simțiméntelor, prin farmecul acelor momente de tăcere esteridă și de șópte lăuntrice, prin mișcarea nervoșă a buzelor care cereau sărutări.

— Ai iubit vr'odată? întrebă ea invěluindu-l cu căutătura ei plină de simțirea inimei.

— Am avut un ideal... pe care nici odată, până aci, nu l'am găsit... Și-mi eră inima insetată

de a-l află ca să am o ființă căreia să me devotez și care să-mi împărtășească bucuriile și speranțele... Dómnă... să-mi fie îngăduită óre fericirea d'a puté dice aci: l'am găsit?

— În adevăr, poete, în adevăr?

— Pe vieța mea, da, dómnă! Și când șciu, când vėd bine că acest ideal găsit are deja cătră mine pornirea dătătore de vieța și de fericire... înțelegi cât sânt de mișcat și cât de mult te iubesc...

— Me iubești?... A! poete electric!

— Dta iubești în om pe poetul... Eu iubesc pe femeia de inimă care înțelege pe poet... Când ai șci sāt ești de frumoșă!

Iulia Zora o șciea... și resplăti entusiasmul poetului cu cea mai dulce din sărutări.

II

A fi iubit de o femeie numai frumoșă, e ceva care te măgulește; dar decă ești puțin mai sentimental și mai artist în gusturi și aplecări, — o iubire ca acesta îți dă numai noțiunea a ceva ce trece: o dorești, o ai, o pui de o parte, o uiți.

A fi iubit de o femeie, care pe lângă frumusețe posedă inteligență, spirit și e și artistă, în sensul cultivării artelor frumoșe, — e o adevărată fericire. Ești și măgulit, dar ești și înălțat. Te simți în chip preursit atras cătră ea, căci ênsu-ți tu artist, respiri ca

și dēnsa în aceleași regiuni superioare ale cugetării și simțirii.

Și Nipreanu eră omul cu simțirea artistică

Eși dela dna Iulia Zora forte mișcat, aprins, turburat.

Iulia Zora iubiă, iubiă inse un poet, iubiă în om pe poetul, ajunsese la om prin producțiunile lui.

Cum óre va luă dēnsa îndrăsnēla unei asemenea substituirii?

Trebuia, cu ori ce preț, până mai târziu, până ce iubirea acesta se va întări cu totul, — el, să pótă fi poetul, și... cine șcie... pótē că într'o di ti va iertată greșelă și va puté, în locul poetului ce pro-

Athenul Român în Bucuresci.

duce, să rămâne poetul care simte numai, înțelege și iubește poezia... artele frumoase.

Dar în ce chip s'o ducă, să s'arate continuu ca poet?

Își aminti atunci că în Paris, pe unde petrecuse atâta timp, unii autori dela sine alergă la autori cu vedă și le vând lucrările lor, mulțămindu-se numai cu mândria morală că operele lor și-au luat sbor repede în lumea cititorilor?

Va pute găsi el un asemenea nenorocit negustor?

Poate chiar acel *de la Polovraci* să-i fie omul trebuitor? Cum să-l afle înse printre atâția *de la ce* potopesc literatura noastră săracă?

Cum să-l afle, când într'un *de la* sunt mai mulți tot *de la*, de oră-ce prin astă împărțire *pseudonimică*, una și aceeași persoană își imparte producțiunile politico-satirice, articole de principii și poezii de gen, în toate gazetele tuturor taberilor politice și literare?

Se duse la redacția unui ziar și acolo îl servi norocul să găsească într'un ziar guvernamental o cronică iscălită: *de la Polovraci* și versuri în două reviste literare: una antisemită și cealaltă cu pretenții de socialism.

Nu știu acum: *de la Polovraci* eră și antisemit și socialist? Ori revistele dușmane nu aveau destulă materie și primiau *ori-ce* dela domnul *de la Polovraci*?

Nipreanu află că acest poet avea numai cinci pseudonime; că eră sărac și scriea în taină, cu plată, la cinci gazete: două guvernamentale, una conservatoare, alta junimistă și alta pur socialistă.

Ca gazetar eră omul nevoilor sale, ca poet avea talent real, ridicându-se din plevușca atâtor *de la*, fără nici un dar *de la* natură.

Dacă gazetarul eră omul nevoilor sale, și poetul putea, pe tărîmul bănesc, să fie consecvent cu gazetarul.

Îi luă adresa și porni la el acasă. Odaia poetului e unică, dar plină; mobila e curățică; păreții acoperiți de cromo-litografii foarte atrăgătoare.

Stefan Ludescu, proprietarul celor cinci pseudonime de gazetă, e proprietar în același timp și al unui bun capital de cunoștințe literare și filosofice.

E tipul tinerului cult, care și-a făcut instrucțiunea singur, și a căruia educațiune i-a făcut-o mediul în care trăește.

Pasionat de literatură, iubitor de ideal, visător în odaia lui, când poate sta singur, fericit că e numai cu el și cu gândurile lui.

Remas într'un cerc strîmt de cunosători, care îi dau adevăratul preț, Ludescu nu se trudește să trecă mai departe, nu se îndemna să forțeze trîmba de pînză a scriitorilor cunoscuți ca să se așeze printre ei.

E scârbit de indiferența uora, de mutrele de superioritate ale altora, de exclusivismul firei invidioase a celor mai mulți.

El se mulțumește cu ce produce și cât produce. Cunoște că ce produce e bun și e fericit că poate produce bun.

Firea sa onestă îl cîrtă une-ori pentru inconștința lui ca gazetar. Acesta fiind înse rezultatul educațiunii ce i-a dat societatea în care viețuește, se supune influenței ce generalitatea întinde totdeauna asupra individualității; și când individualitatea nu are un punct de rezistență, se supune în chip preursit.

De câte ori nu rîdea el singur, în cele cinci gazete la care scriea, când citia articolele semnate cu câte unul din pseudonimele sale!

Articolele serioase, bine scrise, cu argumente convingătoare, — convingătoare și lovind în liberali,

și lovind în junimiști, și lovind în conservatori și lovind în exasperații democrați, preținși socialiști...

Adese ori se întrebă el singur decă din aceeași pînă, a lui, eșiseră toate?

— Pecat că nu sînt și om al dreptului... Al dracului de strîmb aș pute fi, își dicea Ludescu.

Dar iată că dorul de a scăpa pentru câteva momente de necurățeniile vieții, îl cuprîndea și, rămînînd poetul, se aședă pe meditat ori pe scris...

Când Nipreanu intră în curtea plină de căsuțe închiriate atâtor luptători ordinari ai vieții, — poetul, — a căruia odaie se află în corpul de casă locuit de proprietară, — sfîrșia o poezie intitulată: *Nebunii*.

Eră una din acele producțiuni pline de observațiuni ale năravurilor unei epoci, belșug de spirit și de ironii, de imagini poetice și de idei sănătoase, bucată erudită, fără pretențiune, plină de adevăr și îmbrăcată în cea mai atrăgătoare haină de versuri curate, armonioase, curgătoare.

Tocmai scriea ultimele două versuri:

Iubit condeiu, oprește-ți sborul... Sîntem o lume de copii; Copilărie tristă înse, căci facem triste nebunii!

Când, auzi bătînd în ușă.

Nipreanu i se infățișă.

— Domnul Ludescu, întrebă el.

— În persoană, răspuse poetul. Poftim.

Sînt vizite care displac sîu pentru că intrerup o ocupațiune ce ni-i dragă, sîu pentru că infățișarea intrerupătorului are ceva într'însa care nu place.

Nipreanu, cu aierul seu distins, cu zîmbet amical, cu glas sonor plăcut, impresionă în bine pe poet.

— De sigur că v'am intrerupt, că v'am distras dintr'o dulce convorbire cu musele, dise Nipreanu, după ce cuprînsese într'o privire totă încăperea și-și dădă sîma de atitudinea poetului, în momentul intrării lui.

— Scrieam, ce e drept, — sfîrșiam înse tocmai când băteați în ușă, domnule...

— Romulus Nipreanu... Numele meu înse nu ve pôte spune nimic. Sînt un obscur adorator al artelor frumoase... și atît...

— Atunci... sîntem prieteni fără să ne fi cunoscut, dise cu pornire amicală poetul și întinse mîna lui Nipreanu. A fi adorator al artelor, adorator sincer, nu ca modă... *fin de Siècle*, e un mare merit în țera noastră foarte puțin espusă... emoțiunilor estetice... bôlă, care nu amenință să devie o epidemie...

— Totuș să sperăm, domnule Ludescu. Pîn' la lătirea ei înse noi, suferinții isoლატი, să căutăm să trăim în infirmitatea noastră, să ne strîngem la un loc... ca ciumații... Unii să scrie... ceialalți să guste aceste scrieri cu pofta și cu fîmea cu care bolnavii își sorb supa și paharul cu vin întăritor... Cunoșceți revista *Sfatul omenilor de litere*. Membrii soc. acestei reviste și comitetul de redacție doresc a avé lucrările dv. atît de meritose. Și prima, ve cer s'o duc eu și apoi să ve faceți și dv. aparițiunea în colonele acestei societăți.

— Me cam tem, domnule Nipreanu, nu de critica dréptă, rațională, ci de critica reu voitore a unora din membrii redacțiunii, dintr'un spirit de exclusivism condamnabil. Îi cunosc în de-ajuns. Sîu trebuie să le aduci multă smîrnă și tîmăie pentru ca dlor să binevoescă a-ți acordă o ochire prietenoasă și două vorbe de incurajare, sîu, păstrîndu-ți demnitatea, să fugi de dinaintea acestor eselențe literare... Discuțiune cu dlor nu incupe, căci au cuvinte dise de sus, care-ți impun tăcere și priviri, cîtînd și mai de sus, care te revoltă. Am cercat odată

să fiu acolo, chemat de dlor și am plecat, regretând că m'am dus. Dle Nipreanu, eu socotesc literatura ca un câmp deschis smălțat cu flori, în care ori ce flóre are drept la lumina sórelui, la roua nopții, la vântul ce recoreșce și la ploia ce dă viéță. Póte să creșcă în voia lor, libere, iar tu, trecător, nu ai decât să privești, să-ți alegi și să cultivi care speție-ți place, precum și să critici cu logică și inteligență, cu rațiune și fără nici un simțiment străin acestora, — operele literare, modul lor de a se arătá și d'a fi. »La noi e putred mărul... a đis de mult poetul și a murit nebun!« — șcii aceste versuri? E adevérul. La noi e putred mărul. Să-ți confirm și în alt chip di-sele acestea. Am avut indemnul de a scrie o piesă de teatru, comedie de năravuri în vr'o trei acte. Direcția Teatrelor! Șcii dta ce însemnézá direcția Teatrelor? Să ta păzescă Dumneđeul Artelor sa șcii... Același spirit de exclusivism, căptușit cu făcătorul de minuni Hatărul... O dusei piesa. O cetii. A! nu! Subiectul e prea crud. Scene prea naturaliste! Schimbă, te rog, colea; schimbă dincóce. Am schimbat, am dus-o. — A! acum e mai bine... — O să jucați va va să đică? Da, da, da! — Și da, da, da a remas, dle Nipreanu. Am ros tocurile a 3 părechi de ghete pe scările de din dos ale direcțiunei. Pace bună! *Ad-acta... cum magna laude...* Veni alt director, autor de piese originale. — Da, dle Ludescu o s'o joc. Eu sânt pentru piesele originale! Voi da prioritate lor ca să se determine odată un curent dramatic original! — Am plecat lóрте incântat. — Ei, ce cređi? a dat prioritate pieselor originale? Da, — a jucat pe ale sale tótá stagiunea, plus traduceri, plus localisări... Și d'atunci sânt trei ani, — trei ani, în litere, ori în cifre cum îi vrea!

— Și nu s'a jucat nici până ađi?

— Nici până ađi, dle Nipreanu.

— Ei, apoi mai ai curajul să scrii? Incepeți, dle Nipreanu, specula! hatăr, iată chipul de activitate și programul Teatrului, đis național, prin grația ministerului și ajuns... speculativ internațional prin voința direcțiilor. În sfêrșit la noi rânile nu se pot pot vindeca. Politica absorbé tóte inteligențele și tóte atențiunile. Miniștrii trec, vin și plécá fără să aibă vreme să facă ceva; iar décá au vreme n'au bună voință. Iată de ce stau de-o parte neinregimentat în nici o clică literară; iată de ce adorațiunea dtale pentru arte me incântă, iar indemnul de a me ivi în societatea revistei aceleia me lasă nehotărít, rece...

— Ori-cum, dă-mi ceva... Mi se pare că a-i sfêrșit ceva, după cum îmi spuseși.

— Da, o să-ți citesc și să-mi dai timpul s'o coregez și s'o prescriu.

Bucata plăcú mult lui Nipreanu.

— Când mi-o dai? întrebá el.

— Poimâne.

— Atunci, poimâne la mine și adă-mi și ceva de iubire. Nu iubești? Nu ai un ideal?

— Un ideal, da. Care din noi nu-l avem? Dar iubire cum aș voi-o eu, nu pot găsi. Ađi se iubeșce în vederea unui interes, se iau părechile ca să se ia; duc o viéță, care trai póte fi, dar viéță nu, de óre-ce îi lipseșce esența: frumosul artistic în iubirea și în raporturile casnice. Noi poeții sântem ómeni neintregi pentru o societate ca cea de astáđi, ca cea din tóte timpurile... Sântem imperfectiunile lumii, astfel după cum e alcătuită dênșă, dovédá că aspirám tot la perfectiuni, la ce nu se póte găsi, la ce vedem cu ochii noștri, cu inchipuirea noastră aprinsă, insetată după frumosul ideal... De ce să ne fi dat Natura setea acésta, odată ce șcicia bine că nici într'o parte de lume nu așeđase și isvorul? Descurajat adese-ori, dle Niprene, me întreb ce scop are viéță acésta și

nu-l gășesc... Vecínice aspirațiuni pentru o lume ce nu este, vecínice infrângeri în lumea care este... La ce bun, te întreb!

— Întrebare, poete, din marile întrebări ursite să remăe pururea fără respuns pentru noi. Așá dar, poimâne te aștept la mine, — iată-mi adresa. Fii la orele 6 séra, ora mesei. La revedere.

— Voi veni. M'ai căștigat cu prietenia dtale.

(Va urmá.)

Radulescu-Niger.

Dor de mórte.

Am fost copil, prieten, soț, părinte,
Am încercat plăceri și suferințe
Și-am cunoscut în fine viéță tótá
Cu tóte-a ei decepții și credințe,
Cu tóte-a ei succese de o clipá,
Cu tóte năsuințele-i nebune,
Cu suferințele-i necontenite,
Cu fericiri ce nici nu se pot spune.

De și trudit, sdrobot în lupta viéței
Și obosit de mult de tóte cele,
Am vrut să fiu, căci o iubiam atáta,
Căci erá ea, viéță viéței mele.

Acum durerea-mi cine s'o 'nțelégá?
Iubirea mea pe cine-o să 'ncăldéscá?
Ori mórtea mea ce gol lăsá-va 'n urmă?
Ori viéță mea la ce-o să foloséscá?

De-i fi ori nu, eclipsele de lună
N'or să se schimbe de le-e dat să fie
Și sorii și planeteii în mișcare
Pe același drum s'or duce 'n vecinicie;
De-oi fi ori nu, la primăverá câmpul
Și văile din nou or se 'nfloréscá
Și tótna iarăș frunțele-or să cadă,
Și iérna iarăș o să viscoléscá;
De-o fi ori nu, mulțimea tot va geme
Sub jugul întocmirilor nedrepte;
De-oi fi ori nu, nimic, nimic pe lume
N'o să se schimbe, n'o să se îndrepte.

Ci insedar, când ai perdut nădejdeá
Și tot ce póte-avea un om pe lume,
Te 'nșeli, îți minți, te-anini cu 'nchipuirea
De-un vis, de-o nălucire, de un nume, —
Și cauți sens acolo unde nu e,
Te indosești după speranțe vane, —
Și-ți legi viéță de-o deșertăciune,
În care nu cređi ênsuți tu, sermane!...

Ci e 'nsedar!.. De-aceleași legi fatale
Se mișcă sorii și planeteii 'n spațiu
Și vecinic lumea fi-vá cármuitá
De-aceeaș lăcomie și nesațiu;
Și vecinic omul fi-vá o nimică
Ce-mi place să se cređá lucru mare;
Și vecinic ținta de de urmă-a viéței
Va fi... va fi un punct de întrebare.

Și-apoi la ce-mi mai foloseșce viéța
Când ale ei le-am încercat pe tóte?

Mi-e dor de tine, bine-făcétóre,
De împărăția ta mi-e dor, o Mórte!...

In tine sânt plăceri nefermite,
Le simt, le întrevăd atât de bine ;
Mormânt . . . sicriu . . . netulburată pace . . .
Mörte, — mi e dor, Mörte, — mi e dor de tine.

Ioan N. Roman.

Tuberculosa.

-- Conferența dlui V. Babeș. --

De și timpul a fost reu, totuș publicul a fost destul de numeros.

Dl dr. Babeș spune că din toate bôlele, tuberculosa e cea mai frecventă căci a 7-a parte a omenirii möre prin ea. Acastă bôlă se află răspândită atât prin orașe cât și prin sate și este cel mai mare împedicator al progresului civilizațiunii prin aceea că ômenii de cea mai mare valöre au devenit prada ei.

S'a cređut că acastă bôlă este ereditară și că chiar dela naștere copilul pörtă germenele tuberculos. Cercetările mai noi inse au arătat că nu se găsesc copii născuți tuberculoși; inse ei pot ușor căpêta bôla prin contact cu persône tuberculöse.

În timpul din urmă Koch din Berlin a descoperit un remediu pentru vindecarea tuberculozei. Acest medicament mai are inse o altă aplicație destul de importantă și anume, de a puté cunoșce tuberculosa într'un individ presupus sănătos; pentru că șcim că acastă bôlă de multe ori stă un timp necunoscută.

S'a inoculat cu medicamentul lui Koch o serie de copii nou născuți, din părinți tuberculoși și decă copilul a fost tuberculos el a avut o febră foarte însemnată.

S'a constatat inse că toți copiii nu au avut febră, deci nu erau tuberculoși la naștere.

Urměză de aici că tuberculosa se ia mai în urmă, deci nu avem decât a ne feri de ea.

În general tuberculosa se capêta în mica copilărie, pentru că copiii până la 5 séu 6 ani sânt foarte susceptibili de a o primi. Deci decă unul din familie este tuberculos pôte infectă pe toți ceialalți.

Din acest punct de vedere igienic, este o adevărată crimă decă o mamă tuberculösă alăpteză și-și creșce copii pe lângă ea, pentru că mamele și gura mamei tuberculöse sânt locurile cele mai periculöse pentru vieța și sănătatea copiilor. Tot așa este și cu o doică.

Bacilul tuberculozei pôte pătrunde în organism fără să fie nevoie de o rană. El pôte pătrunde prin gură, faringe, amigdale ș. a.

Părinții tuberculoși dau naștere la copii slabi cari sânt foarte espuși a căpêta tuberculosa. Acești părinți tuberculoși scuipe mult și prin uscăciune scuiatul se usucă și se pulveriséză și astfel intră în gura și gâtul copiilor producând umflare și durere de gât. De ordinar se dice că copilul este scrofulos. Reul progreséză; se capêta un catar continuu, ganglionii se infectéză și infecția cuprinde pulmonii. Scuiatul fiind înghițit se infectéză și intestinele și copilul möre atunci în primii timpi.

În cas când copilul se amelioréză și creșce, germele tuberculozei se incuibéză la basa pulmonului și face ca toracele și pulmonul să nu se desvolte cât trebuie. Atunci avem un piept și pulmon caracteristic, numit habitul tuberculos.

Bacilul tuberculozei caută de obicei un loc bun și liniștit unde să se pôtă desvoltă; unde este mișcare bacilul tuberculozei nu se desvoltă. Locurile fa-

vorabile pentru creșcerea microbului sânt vërfurile pulmonilor, căci aci mișcarea e foarte mică.

Un om ce are în el germenele tuberculos, de și în aparență nu suferă, este slab, pierde apetitul, respirația îi e scurtă, oboseșce ușor, are fel de fel de cataruri; mai în urmă începe a tuși și a scuipe puțin sânge, asudă mult nópcea, are călduri mari, vërsă sânge, alte-ori scuipe într'una.

Anotimpurile produc schimbări în mersul bôlei. Alte-ori bôla are un mers foarte repede și se numeșce ftisie galopantă. Acastă ftisie cu mers grabnic se produce prin ruperea unui vas din organism, microbul intră în sânge, face noduli tuberculoși în diferite organe d. e. în creier determinând astfel meningită tuberculösă. Omul möre în câteva zile.

Sânt unele forme de tuberculösă precum lupusul ce abiă acum s'a știut că este de natură tuberculösă. El se produce prin aceea că microbii intră în gură, nas séu piele și acolo se desvoltă superficial.

Lupușii sânt periculoși pentru că pot infectă.

O altă formă de tuberculösă foarte gravă este aceea ce se desvoltă în articulații, mai ales la copii. Aceste sânt principalele forme de tuberculösă.

În privința gravității bôlei, s'a observat că ea pôte fi la început și omul să möră iute și din contră tuberculosa pôte fi foarte înaintată și omul să o ducă mult.

Ceea ce a fost mai grav și care a făcut ca acastă bôlă să se întindă așa de mult, a fost că nu s'a știut până în zilele nôtstre că tuberculosa se pôte lua dela om la om. La 1868 Villemin a făcut următorea esperință: a luat părți mici din plămâni tuberculoși și le a introdus sub pielea animalelor mici. El a observat că după 14 zile în acele locuri s'a desvoltat mici abcese tuberculöse cari au făcut după câțva timp ca animalele să möra de tuberculösă.

Acest esperiment s'a făcut și de cătră dl Babeș. Dsa arată publicului 2 purcei de India inoculați cu particule tuberculöse și se vede în locurile inoculate abcese.

S'a făcut apoi un alt esperiment. Un purcel de India a fost inoculat cu scuipe, inse nu s'a introdus sub piele ci numai s'a freat o mucosă și în acel loc s'a desvoltat un abces tuberculos. Aceste esperințe au fost făcute pentru întéiaș dată de eruditul nostru bacteriolog. Aceste animale lăsate așa, mor după câțva timp. Pulmonii lor devin cășeoși, apoi devin moi și se prefac în o masă purulentă care ese prin bronșe.

Până la Villemin neșciindu-se natura infecțiosă a tuberculozei, ômenii nu se feriau unii de alții și astfel bôla s'a întins în liniște.

Bacilul tuberculozei a fost descoperit de Koch. El este un mic bastonaș; inse este unul din microbii cei mai rezistenți. Așa pe când alți bacili mor în uscăciune, acesta pôte trăi luni întregi. Acest lucru a fost descoperit de dnii Cornil și Babeș.

O altă proprietate a acestui microb este greutatea de a se coloră pentru a puté fi vëđut cu microscopul. Pe când ceialalți microbi se coloréză foarte ușor cu o culöre de analină ôre-care, microbul tuberculozei se coloréză foarte greu, inse odată colorat el își păstrează foarte mult colóre.

Koch a fost cel dintei care a descoperit microbul tuberculozei și tot el a reușit să obțină colori pure de acești bacili. Pentru acăsta el a procedat astfel: Tot ca Villemin, a inoculat un animal cu părți tuberculöse. Animalul a slăbit din ce în ce și a murit. La autopsie a găsit în pulmonii diferite nodosități. Din acestea el a luat cu precauțiune o cantitate foarte mică și a pus-o în ser de sânge.

D E S P A R T I R E A .

Acest ser l'a pus la o căldură constantă și la intineric și după o lună a vădut pe ser niște mici puncte albe, care fiind observate la microscop a vădut bacilii.

Este greu de a obține o cultură de bacili tuberculoși pentru că căldura neconstantă, mișcarea, lumina, îi fac să moră.

Dacă această cultură se introduce în glicerină și apoi se filtrează, vom obține un lichid de coloro roșie-brună care nu e alt ceva decât limfa lui Koch. În această limfă nu găsim bacili ci numai produsul lor de secrețiune în glicerină.

S'a dovedit că bacilul tuberculoșului nu e otrăvitor numai prin el însuși, dar mai ales prin produsul său de secrețiune care e o otrăvă ce pregătește țesăturile pentru a fi mai ușor atacate de microbi.

Dl Babeș a demonstrat pentru întâia dată că bacilul tuberculoșului se asociază cu alți microbi. Așa s'a vădut copii murind de o bătă orecare, nu de tuberculoză. La autopsie găsim tuberculoză. Remâne acum de vădut cum să vindecăm tuberculoza.

Ar trebui ca publicul să se ingrigescă prin mijloce igienice a preveni bătă, iar nu tocmai când a fost cuprins de tuberculoză să ceară ajutorul medicilor. După cum s'a constatat, tuberculoza nu e înăscută cu noi, dar o câștigăm prin trai reu și neregulat sau prin contact cu persoane tuberculoșe.

Pentru a estermina cu totul tuberculoza ar trebui ca statul să ia aceleași măsuri draconice de izolare care s'a aplicat în vechiul de mijloc pentru lepră. Ar trebui ca fetele tuberculoșe să nu se mărite, iar oamenii și copiii atinși de această bătă să fie cu totul izolați de societate.

Aceste mijloce crude sânt singurile pentru a estermina această teribilă bătă.

De-o-camdată inse, aceste lucruri neputându-se aplica se recomandă :

a) Ca bolavii să nu scuipe prin ori-ce loc, ci în niște vase anumite pentru a împiedică uscarea și pulverizarea scuipatului.

b) Mamele tuberculoșe să nu alăpteze copiii, să nu-i sărute, să-i ție cu totul feriți de ori-ce contact cu ele atât prin utensile cât și prin pânzările.

c) Persoanele tuberculoșe ar trebui să nu se căsătorescă. Este o adevărată crimă ca o fată tuberculoasă să se mărite.

Tuberculoza nu se capătă numai dela om la om dar și dela animale.

Vitele tuberculoșe au laptele infectat și aici este pericolul cel mai mare pentru o rumenire. Deci pentru a evita pericolul trebuie a ferbe bine și îndelungat laptele pentru ca microbii să piără sau cel puțin să-și piără virulența.

Esistă tuberculoză și la găini inse nu-i așa periculosoșă ca cea dela vite.

Dacă cineva a ajuns a fi atins de bătă, apoi aici sânt mult mai puțin armați pentru a o combate.

Dl profesor Babeș se pronunță favorabil în privința limfei Koch inse ea trebuie să fie mai întâi purificată de ore cari substanțe ce conține, lucru ce s'a și obținut și trebuie apoi ca să fie administrată în doze mult mai mici ca acele prescrișe de Koch.

Astfel întrebuințată, limfa lui Koch pôte da rezultate escelente.

Alt mijloc pentru combaterea tuberculoșului a fost injecțiunile cu sânge de animale imune la tuberculoză, precum cu sânge de capră, preconizate pentru întâia dată în București de dl Babeș și aplicate numai la animale.

Alte mijloce pentru combaterea tuberculoșului sânt injecțiunile cu guaiacol și cantaridină, inse cel mai bun din toate acestea, remâne tot limfa lui Koch.

Cu microscopul electric s'a arătat secțiunii din pulmoni invadați de bacilul tuberculoșului. Aci se vede cum nodositățile tuberculoșe închid canalele aeriane și astfel respirația este împiedicată.

Apoi se arată bacilii tuberculoșului, precum și un microb numit distomum, un alt microb ce se află la bou și care dă și la om un fel de tuberculoză, apoi un microb numit filarul sângelui.

S'a arătat apoi diferite culturi de microbi tuberculoșului precum și diferite organe nmane (laringe, pulmoni) atinșe de tuberculoză.

Microb.

Doine și hore poporale.

— Din Biharia. —

Rosmalin verde frumos,
M'a făcut mama frumos,
Nemțului de bun folos,
Când eram maicii mai drag,
M'a jurat nemțul su steag.

Ie-me bade de țis dragă,
Nu căută că-i lumea largă;
Ți-i luă una urită,
Ți-a păre lumea pré strîmtă.

Frunță verde de pe ballă,
Bată-te mândruță bată,
Țiua de mâni și de ieri,
Ne-am iubit ca și doi veri,
Țiua de mâni și de-alaltă,
Ne-am iubit nu ni-a fost dată,
Ne-am iubit mândră pe-ascuns,
Cine ne-a vădut ne-a spus.

Petru Herțe.

— ❦ —

Societatea de astăzi drept moral are trunchirea ei, izolându-și membrii până la degetul seu cel mai mic, perderea în răsboiu a unei lumi de bărbați, și prin abort înmormântarea unui număr însemnat de temei și a unei generații.

Morala se mărginește în sacrificii; perșend un suflet pentru a salva mai multe este moral.

O societate perversă vede pete și în fulgii de ninsore.

Aparența inriurește spiritul.

Cu cât în simțul teu ai mai multă armonie, cu atâta ești mai nemulțumit de cele ce te încungiură.

Ne credem cu simț de dreptate monopolisându-ne unii pe alții.

Dacă din inima ta nu faci un morment pentru oameni, ești nesuferit între ei.

Ca să cunoști sufletul societății, cercetază arhivele magistraturei.

Mai totdeauna condamnăm pe acela în care ne vedem pe noi însine.

Cornelia Emilian

Adunarea Asociațiunii transilvane.

— La Hațeg în 16 și 17 august. —

Adunarea din anul acesta a Asociațiunii transilvane a reușit foarte bine, căci a fost cercetată de lume multă. La asta a contribuit mult locul istoric al adunării, precum și expoziția de industrie, țărănească arangiată de damele române din orașul Hațeg, ajutate și de Reuniunea femeilor române din comitatul Hunedórei.

Comitetul Asociațiunii, sosind în ajunul adunării, în frunte cu președintele dl George Barițiu, a fost bineventat la gară de primarul orașului A. Bersan, iar la intrarea în oraș prin o deputațiune a hațeganilor sub conducerea vicarului I. Ianza.

Séra s'a ținut obicinuita serată de cunoștință în grădina otelului »Mielul de aur«, în care iarăș primarul A. Bersan a salutat pe óspeți, după care au toastat mai mulți.

Duminecă în 16 l. c. s'a ținut serviciu divin în ambele biserici române; în cea gr. c. a oficiat vicarul I. Ianza, în cea gr. or. protopresbiterul din Sibíu Zaharia Boiu.

Adunarea s'a deschis și ținut în biserica gr. or. În discursul de deschidere, venerabilul președinte dl George Barițiu, a dis între altele:

»Acéstă intrunire mai are înse și un interes deosebit din punct de vedere curat științific și etnografic, căci prin acéstă se dá ocaziune tuturor a vedé cu ochii nenumérate urme și anticități romane, pe cari nu le-a putut nimici ciocanul barbariei celei mai întunecate. De și bărbați distinși din țeri străine s'au ocupat cu mare zel de adunarea mai sistematică s'a putut începe numai dela 1880 încóce, prin înființarea unei societăți archiologice în Deva, care de și cu mijloce puține, desvoltă un zel vrednic de recunoștință. Cațiva membri, adecă dintre cei mai erudiți ai numitei societăți archeologice se ocupă nu numai cu predilecțiune, ci și cu mare pasiune, de originea, de trecutul, de colonizarea poporului român, de drepturile, pe cari le va fi avut acesta séu de care va fi fost lipsit în acéstă țără. Pentru ca să pótă ajunge la unul rezultat órecare, dênșii se îngrópă în biblioteci, adună la un loc sute și mii de citate mai lungi, mai scurte, fragmente, indigelări, apoi le alătură, le combină, le întregesc cu o mulțime de găicuri, bunăórá ca Roesler, ca Hunfalvy etc. cu »wahrscheinlich« esscheint, vielleicht es ist möglich, nach meiner Meinung și alte de acestea, tot atâtea ghicituri și fantasii, de care eu numai la Hundsdörfer aflasem aproape o sută.

»Eu cred, că toți membrii societății noastre vor fi de acord cu mine, decă voi declară la acest loc, că Românii se simt onorați ori când află că bărbați serioși și de bună credință se ocupă nu numai de originea și de trecutul lor, ci chiar și atunci, când li se accentuează scăderile și vițiile lor pentru ca să li se dea ocaziune de a le cunoșce și de a le corege. Din contră, ori când cineva plécă din câte-o ipoteză, din vre-o urmă istorică întunecósă cu tendința învederată, de-a ascunde ori alteră originea poporului român séu a-i innegrí trecutul așa, ca și când alt popor, mai decădút nu s'ar mai află pe fața pământului, atunci tendința scriitorului este învederată, el a lunecat și s'a rătăcit în labirintul politicei militante,

ceea ce nu este permis să facă nici un om, care dice, că cultivă știința pentru știință, iară nu pentru scopuri politice.

»Aceia dintre noi, cari vor fi urmărit în acești 10 ani din urmă activitatea societăței archeologice, au împințat la unii membri și abateri de acestea dela scopul cel adevérat al științei și încă une-ori în mod demonstrativ și în ton provocător față cu poporul român, mai vértos atunci, când ei discută în nenumérate variațiuni vechimea noastră în țerile acestea. În loc de a consideră cestiunea pur și simplu ca tesă istorică, ei fac dintr'énsa cestiunea de stat.

»În cestiunea naționalității noastre, scriitori din clasa celor caracterizați mai sus, se incurcă și mai infriçoșat. Despre originea poporului român curată séu amestecată, latină ori dacă, ori slavă, vor să judece ómeni, cari séu nu cunosc nimic din limba noastră, séu o cunosc numai pe cât vor fi învățat câteva cuvinte în vre-un sat undeva. Ei nu știu nici atăta, că țilele sêptemănei pórta la noi numele divinităților Romei. Ei n'au făcut nici un studiu comparativ între mitologia etnică și între credințele poporului nostru, numite superstițiuni, cari inse tóte sânt resturi din religiunea etnică, unele conservate întocmai, altele transformate în personaje creștinești.

»Așá d. e. diferitele atribuțiuni date sfinților, mulțimea serbătorilor românești, între cari unele sânt identice în scop și în anotimp cu cele etnice de dinainte cu doué mii de ani. Cele mai multe datine, ceremonii, superstiții la nașceri, la nunte, la îngropăciuni, la pomeni, la seceriș, la cules de vii etc. Icónele din casa săténului, întreg modul de vieță al femeii române, diferitele lucruri duse la biserică în anumite țile etc. etc., tóte acestea sânt semnele cele mai vii despre originea noastră. De aceea ar fi foarte bine, decă învățații binevoitori și-ar luá ostenéla a studia poporul român nu numai după monumentele mórte, ci și după cele vii, cari sânt în număr cu mult mai mare și mai decídétore în acéstă privință, ajutați fiind de noi intru ajungerea scopurilor adevérat științifice.»

După deschidere, vicarul Ianza salută óspeții în numele locuitorilor români din Hațeg.

Apoi se alese o comisiune de trei în persónele dlor B. Popovici, S. Șelariu și P. Radicu, pentru încassarea de tacse dela membrii vechi și înscrierea membrilor noi.

Cassarul Asociațiunii Gerasim Candrea a cetit lista membrilor, cari au vot la discuțiuni; secretarul dr. I. Crișan a cetit raportul general al comitetului, care se predă spre esaminare unei comisiuni compuse din dnii G. Popa, dr. V. Lucaciu și Vlaicu; iar pentru studiarea raportului cassarului se aleg dnii A. Cosma și I. Ivan.

În sfêrșit protopresbiterul Z. Boiu, membru corespondent al Academiei Române, ținú un discurs despre fondarea, menirea și activitatea Academiei Române.

După adunare banchet, cu obicinuitele toasturi; apoi óspeții vizitară expoziția de industrie casnică a damelor române hațegane, séra concert cu programul publicat și 'n fóia acéstă.

Luni 17 august a doua ședință.

Învățătorul Paul Olteanu din Hațeg a cetit o interesantă monografie a Hațegului.

Dl Radicu, raportorul comisiunii pentru încassarea tacselor dela membri, a raportat, că s'a încassat aproape 300 fl.

Dl Vlaicu, raportorul comisiunii pentru esaminarea raportului comitetului, relatând, s'a decis ca în

viitor la adunări să se țină și espoziții locale industriale și ca viitoră adunare să se țină la Blaș.

Dl Ivan, raportorul comisiei financiare, a găsit în ordine rațiunile. Totodată s'au creat două stipendii pentru pregătire de profesori și învățători în școlă de fete a Asociațiunii.

În locul repozatului Elia Măcelariu, se alege membru în comitet protopresbiterul din Sibiu Ioan Papiu.

Dl președinte închide adunarea, răspunzându-i dnii P. Olteanu și St. Avram.

Séra bal.

Bonbone.

Un artist fusese invitat de Păcală la mesă.

— Ve place Rossini? îl întreabă artistul.

— Da.

— În special, despre »Bărbierul« lui ce opinie aveți?

Nu-l cunosc... Eu me rad singur.

*

Un pianist nu mai isprăvește cu o bucată de musică.

— Eu nu me mir de loc de acéstea, ție cineva: e surd și nu se aude pe el.

— Atunci, respunse un altul, fă-i semn că a isprăvit!

*

Păcală a ajuns și servitor, la boerul X...

Acesta îi comandă să-l scôle negreșit la opt ciasuri dimineața, ca să nu scape trenul de noue.

Pe la șase, Păcală auzind că bate ora șase vine și scólă pe stăpănu-seu, dicându-i:

— Dle, să știi că nu mai ai decât de două ciasuri de dormit.

*

Doctorul X... are o clientelă frumoasă care-l cheamă mereu pentru o sumă de bóle pe care-și închipue că le are.

— Ah! dómna, îi duse într'o ție X... tare trebuie să fii ca să suportți atâtea bóle fără să se cunoască măcar!

*

La un birt, un abonat:

— Dle. Măncarea dtale e de nesuferit. Tòcana asta e și mai pròstă decât cea de ieri...

— Asta nu se pòte!... respunse birtașul.

*

— Poftim cei ție franci ce mi-ai imprumutat săptămăna trecută.

— O!... mersi! Îi uitasem cu deseveșire!

— La naiba!... Nu puteai să mi-o spui puțin mai înainte?...

Ilustrațiunile din nr. acesta.

I

Ateneul Român în București.

(În fruntea foii.)

Edificiul cel mai imponent în capitala Romăniei este Ateneul Român, despre care s'a vorbit de multe ori în colónele acestei foi.

Ateneul Român ne revócă în memorie vechiul Panteon Roman și surprinde lumea atât prin esteriorul, cât și prin interiorul seu. Este adevărata decóre și mândrie a Bucureștilor.

Edificarea, după planurile lui Galleron, s'a început la 1886 și s'a încheiat la 1890. A costat

peste două milioane de franci, dar frescourile mai lipsesc.

Jos é un vestibul strălucit, cu stélpi și trepte de marmore; de două părți sale pentru espozițiuni artistice; sus o splendidă sală menită pentru concerte.

II

Despărțirea.

— Veți ilustrațiunea de pe pagina 389. —

Abia s'au vèdut, abia s'au cunoscut, s'au și iubit. Dar abia au gustat momentele unei fericiri nespuse, au și sunat momentul despărțirii.

Despărțire! Grozav cuvènt! Să te despărți atunci, când ție-i mai dragă viéta, când nu poți să trăești fără persóna ce iubești, când depărtarea ție-i mórte!

Un astfel de moment înfășoșeză ilustrațiunea din nr. acesta.

TEATRU ȘI MUSICĂ.

Șoiri teatrale și musicale. Dna *Aristita Romanescu* și dl *Gr. Manolescu* au sosit la București dela Galați; dl *Notara* a sosit tot acolo venind dela Paris. — *Tenorul Gabrielescu* cântă cu mare succes la Rio-de-laneiro în Brasilia. — *Dl Marion*, diarist în București, a scris o comedie intitulată »La bară« pe care o va presentă comitetului Teatrului Național din București. — *Dnii Băjenar și Toncanu* dela Teatrul Național din București vor fi angajați pentru stagiunea viitoare la teatrul din Craiova. — *La Teatrul Național* din București s'au început repetițiile.

Concert în Arad. Dnii *Iacob și Traian Mureșan* au dat la 16 l. c. concert în Arad, în sala seminarului diecesan, la care a asistat un public frumos, în frunte cu Il. Sa dl *episcop Ioan Mețian*. *Dl Iacob Mureșan* a executat la pian piesele: *Olteanca*, *Român verde* ca stejarul, *Capriciu și Doina*; dl *Traian Mureșan* a cântat aria din »Carmen«, *Mândrulică* dela munte, *Ochii albaștri*, din »un ballo în maschera« și *Retrași de ochii lumii*. Succesul a fost complet.

Corul vocal gr. or. român din Boșca montană a dat în 27 august a. c. st. n., în localitățile bereriei din Bocșa-mont., concert cu următoarea programă: 1, *Marșul »La arme«* de *Karrasz*, cor bărbătesc. 2, »*Răsai lună*« de *Musicescu*, cor micst. 3, »*Mihaiu-Bravul*« la *Călugăreni*, de *T. Georgescu*, cor bărbătesc. 4, »*Osténul român*« de *Musicescu*, cor micst. 5, »*Junimea română*«, cor bărbătesc. 6, »*Lelea vitéză*« de *Musicescu*, cor micst. 7, »*Ursita mea*« cor bărbătesc. 8, »*Dis-a badea*« de *Musicescu*, cor micst. Venitul curat este destinat pe séma corului vocal gr. or. rom. După concert urmă joc.

Reuniunea sodalilor români din Sibiu a aranjat o convenire socială împreună cu cântări și teatru, sâmbătă în 22 august st. n. în »*Grădina Hermann*«. Programa: 1, »*Remas bun codrului*«, cor micst, de *Mendelssohn*. 2, »*Serenadă*«, cor de bărbați, de *Marschner*. 3, »*Tómna*«, cor de dame, de *Flechtenmacher*. 4, »*Lume, lume*«, cor de bărbați, de *Mureșian*. 5, »*Vecinătatea periculoasă*«, comedie într'un act, după *A. V. Kotzebue*, tradusă de *Trocaru*. Persónele: *Petecescu*, croitor, dl *I. Morariu*; *Săftica*, epitropisita lui, dșóra *P. Gogan*; *Zamfira*, modistă, dșóra *E. Bobeș*; *Goleauu*, tiner negustor bogat, dl *F. Schuster*; *Ioniță*, servitor, dl *I. Imbèruș*. După concert a urmat joc.

Serată literară și musicală în Turda. La 8 august, cu ocaziunea adunării despărțimentului Asociațiunii transilvane, s'a dat în Turda și o serată lite-

rară-musicală, care a reeșit prea bine. Dra Augusta Vlăduț a declamat cu multă vervă și pricepere poema «Sentinela Română» de V. Alecsandri; dl Simeon Nicóra a cetit lucrarea sa intitulată «Insemuătatea bibliotecelor populare»; apoi dl Eugen Pătăcian a declamat poesia «Glasul unui român» de A. Muresian; in sfêrșit dl Nicolau Mazere vorbi despre scopul Asociațiunii transilvane. Sêra bal.

Concert la Lugoș. Tinerimea studiósă română din Lugoș a dat la 1/13 august un concert cu concursul dșórelor Vlad și Nedelcu. Concertul a reușit bine și a fost bine frecventat. In deosebi a fost mult aplaudată dșóra Vlad, a cărei voce a încântat pe toți. Dnii V. și L. Tempea (violină și piano) au fost asemenea bine. Publicul românesc ar fi dorit dela tinerimea română o programă mai românescă.

Lăutarii români la Odessa, sub conducerea violinistului Sava Pădurean, fac mare senzație. Ei au concertat acolo in villele tuturor aristocrațiilor. Ho-rele românești sânt ascultate cu cea mai mare plăcere in tóte cercurile rusești. Prințul Skarzenski merge regulat, împreună cu o societate alêsă de aristocrați și oficeri de rangul cel mai nalt, s'asculte musica românescă.

Un marș nou. Dl capelmaistru Fr. Vegulescu a compus un marș de tótă frumusețea intitulat: «Suv-venir de Govora» și dedicat dlui C. Bottea, șeful ape-lor minerale de acolo. Marșul a și apărut in stabili-mentul artelor grafice a dlui S. Samitca din Craiova și se vinde la autor pe prețul de 1 leu.

Poloă nouă. A apărut frumoasa poloă, pentru pian, «In grădină la Dăngeni» de C. Dimitrescu, ab-solvent al conservatorului din București.

BISERICĂ ȘI ȘCOLĂ.

In internatul Pavellian din Beiuș pentru cele 12 locuri, au concurs 42. Fîind numărul concurenților atât de mare, Esc. Sa a hotărît să se primescă-toți recurenții gimnasiați, al căror numer a fost 16. Astfel numărul stipendiilor s'a ureat îndată in anul prim.

× **Școala română de fete din Arad,** înființată de Reuniunea femeilor române de acolo, sa va deschide la inceputul lui septembrie, înscrierile se vor incepe la 1 septembrie. Eleve se primesc in tóte clasele. Cele interne plătesc pentru întreaga proviziune pe lună 12 fl. și 2 fl. didactru. Elevele esterne plătesc pe lună numai 2 fl. didactru. Presidenta reuniunii e dna Au-relia Beleş, secretar dl dr. George Plop.

Concursuri. Consistoriul arhidiececan din Blaș publică concursuri pentru următóarele stipendii la stu-denți: 9 din fundațiunea lui dr. Simeon Ramonțai și anume 2 de câte 315 fl., 4 de câte 84 fl. și 3 de câte 63 fl.; 1 din fundațiunea lui Petru Maior de 60 fl.; 1 din fundațiunea lui Ioan Bob, de 60 fl.; 7 din fundațiunea lui Alesandru Sterca Șuluț și anume 1 de 300 fl., 2 de câte 200 fl., 2 de câte 100 fl. și 2 de câte 60 fl.; 1 din fundațiunea Tordăiană de 100 fl., 1 din a lui Const. Alutan de 60 fl., 2 de câte 22 fl. 50 cr. din fundațiunea lui Ioan Chirila. Ter-mi-nul concursului pentru tóte e 14 septembrie.

Dl Poni, noul ministru al școlilor in România, a decis ca să se plătescă lefurile pe vacanție și pro-fesorilor suplinitori, iar la concursurile pentru cate-drele de profesori să fie admiși și tinerii români de dincóci de Carpați. Acest blam este binemeritat pen-tru predecesorul seu. Dar dl Poni pare hotărît a re-veni asupra tuturor măsurilor luate de predecesorul seu, cari au nemulțămît corpul profesoral. Dsa a luat deja in studiu dosarele respective.

Bisericoă ortodoosă la Paris. O mare biserică

ortodocsă se construiesce la Paris, cu cheltuiéla dlui Stefanovici, locuitor in Londra. In acésta biserică mare se va face slujba religiósă și in limba româ-nescă, odată pe sêptemână.

C E E N O U ?

Șoiri personale. *Maj. Sa monarcul* va sosi la Bistrița in 12 septembrie, unde se și fac mari pregă-tiri; la 13 septembrie au să se prezenteze la Bistrița din fiecare comună câte 10 bărbați, 10 femei și 10 fete îmbrăcate in haine de serbătore. — *Regina Na-talia* petrece de câteva zile la Sinaia, la sora sa, principesa Ghica; regele Carol i-a făcut o vizită, in ziua următóre regina i-a rentors visita insoțită de cumnatul seu dl Gr. Ghica. — *Regina României* fiind încă tot bolnavă la Veneția, mamă-sa principesa de Wied s'a dus acolo. × *Dl dr. Emil F. Negruțiu,* ca-rele pân' acuma a făcut practică medicală in Gherla, a fost ales medic opidan la Hunedóra. — *Dl Emil I. Ghica,* actualul trimis estraordînar și ministru ple-nipotențiar al României lu Petersburg, este transferat in aceeaș calitate la Viena, in locul dlui Teodor I. Văcărescu.

Asociațiunea transilvană. *Despărțemântul Turda* și-a ținut adunarea generală la Turda in 8 august. Cu asta ocaziune comitetul s'a constituit astfel: di-rector Simeon Pop, membrii in comitet dr. Ioan Rațu, Alesandru Romonțan, Silvestru Moldovan, Iuliu Vlă-duț, Ioan Petricăș și Petru Roșca. — *Despărțemântul Orăștie* a ținut adunarea sa generală in 26 iulie sub presiidiul dlui dr. I. Mihu. Din raportul subcomitetului, cetit de dl P. Drăgici s'a vëcut că bărbații cari îl compun cugetă serios despre inaintarea scopurilor Asociațiunii. Acum s'au încassat peste 100 fl. Din suma de 100 fl. dăruită despărțemântului de institutul «Ardeleana» se vor creá patru premii pentru invetă-tori. Viitórea adunare se va ține la Romos. Director s'a ales dr. I. Mihu, iar in comitet L. Berecian, D. David, N. Vlad, E. Popovici, A. Barcean și P. Dragici.

Dșóra Văcărescu. «Lupta» alla că dșóra Vă-cărescu eră să plece deja din Veneția, dar doctorul Theodori, vëdënd că despărțirea ei de regina contri-bue mai mult la agravarea bólei acesteia, a oprit pe dșóra Văcărescu de a plecă. Regina continuă de a fi serios bolnavă.

Petreceri de vëră. *Junimea română din Câmpie* va arangia la 30 august n. petrecere cu dans in lo-calitățile parocului gr. c. din Miheșul-de-Câmpie. Vi-nitul e destinat in folosul bisericei române gr. c. de acolo. Președintele comitetului arangiator e dl dr. Alesandru Codarcea, cșsar dl Marin Elecheș, secretar dl Virg. Codarcea, controlor dl Ioan Mera. — *La Se-beșul-Săsesc* se va arangia in 30 august n. petrecere in sala otelului «Leul de aur», pentru un scop filantropic.

Mișiune sciintifică. Dl Ionescu-Gion, fostul se-cretar general al ministerului instrucțiunii publice din România a plecat in străinătate. Dsa a fost trimis in misiune de dl ministru al instrucțiunii publice. Dl Ionescu-Gion se duce mai întei la Berna, unde se ține acum congresul de geografie, iar de acolo va merge la Paris, spre a face studii și cercetări istorice in muzeurile Franciei.

Șoiri militare. Sânt numiți cadeți aspiranți de oficer următórii români absolvenți ai școliei de cadeți sibiieni: Coman Bersu la reg. 83 de inf.; George Popa Grama la reg. 61 de inf.; Corneliu Beu la reg. 64 de inf.; Pompeiu Bența la reg. 64 de inf. și Con-stantin Popovici la reg. 8 de husari. Dl Aurel Broș-tean, elev al școliei de cadeți din Timișóra, făcënd cursul de cadet, a fost numit suplent de locotenent.

Ioan Orth. Acum nu mai este nici o îndoielă despre sôrta exarchiducelui Ioan Orth, care a dispărut cu corabia sa «Sta Margareta» în iulie 1890. Corveta austriacă «Saida» a făcut o călătorie de circum-navigațiune, cu scopul de a da de urmele vasului dispărut și echipajului seu, inse n'a putut culege nici cea mai mică știre în această privință. Așa dar astăzi nu mai este îndoielă, că vasul «Sfânta Margareta» este afundat în adâncurile mării.

Știri scurte. *Studentii români* dela universitățile și școlile superioare din Paris, Lille, Montpellier, Liège, Anvers, Viena, Gratz, Agram, Praga, Pesta, Cluș, Berlin, Iena, Roma și din alte orașe însemnate pregătesc un răspuns la contra-memoriul studenților maghiari.

Neorolog. *Marta Uzon*, soția zelosului econom Nicolae Uzon din Ciocova, a murit la 6 aug. în etate de 36 ani.

OGLINDA LUMEL.

Cronică mică. *Impăratul Germaniei* e bolnav, căci a alunecat și s-a rănit piciorul; afară de acesta, împăratul mai suferă și de urechi, o bătă veche a sa. — *Țarul* a hotărât să autorizeze căsătoria marelui duce moștenitor al Rusiei cu principesa Maria a Greciei; logodna va avea loc la Fredensburg, în ziua de 3 octombrie. — *Țarina* e așteptată în sudul Franței la băi, unde are să meargă cu fiul seu George; va trece prin Paris, unde se vor face manifestații colosale. — *Prințul de Bismarck* a fost viu emoționat, primind pe neașteptate o delegație mare de studenți, care-i oferiră o cupă de onoare, de aur massiv. Pentru cumpărarea acestei cupe, au contribuit 20,000 de studenți și elevi germani. Marele bărbat de stat le-a mulțumit cu lacrimile în ochi. — *Cu privire la Bismarck*, un diplomat narăză următorul episod: Prințul, când se retrase dela putere avu o scenă violentă cu tânărul împărat Wilhelm. Marele cancelar, furios, a spus suveranului, «Dacă Majestatea văstră dorește, îmi dau demisia.» Wilhelm răspuse: — Impăratul nu dorește, nici odată, ei poruncește. — *Țarul* a ordonat ca până la toamnă să se organizeze întreaga flotă rusescă, ca să întorcă visita escadrei franceze; țarul în persoană se va întâlni cu președintele republicii, probabil la Toulon.

Succesul unui medic român în străinătate. Din cele comunicate de medicii străini dela congresul de igienă din Londra, rezultă că succesul dilei de 11 august aparține secțiunii a VIII și în special delegatului ministerului de război al României, dl medic inspector general dr. A. Fotino. Dsa a fost viu felicitat pentru interesanta și importanta comunicațiune făcută, calificată astfel de însuși lordul Wautage, președintele acestei secțiuni. Dl dr. Berenger Feraud, directorul serviciului sanitar al marinei franceze, asemenea a făcut elogii comunicării dlui dr. general Fotino. Un alt doctor francez, dl Duchaussoy, agreat la facultatea de medicină la Paris, a vorbit în termenii cei mai entuziaști despre parerea aceea din raportul delegatului-șef român, în care se vorbește despre serviciul militar în timp de războiu. Savantul francez a relatat că dsa știe din mărturisirele medicilor turci, cum că transportul răniților efectuat de către ambulantele române în ultimul războiu din Bulgaria a fost admirabil. Biroul secțiunii a decis ca comunicarea dlui dr. Fotino să se publice imediat, ea se află deja sub tipar. Delegatul României a fost ales vicepreședintele secțiunii VIII, care e cea mai importantă secțiune, fiind special creată în interesul igienii navale și militare.

Mărtea unui filoromân. Cu adâncă durere aflăm

de mărtea, la Veneția, a cunoscutului filoromân Marco Antonio Canini, în vârstă de 79 de ani. Canini a luat parte activă în mișcarea din septembrie, la Turin. Ca poet, el ocupă un loc important în literatura italiană; a făcut multe traduceri din elină și din sanscrită. Literaturii românești, adânc-regretatul Canini i-a făcut mari servicii, prin traducerea celor mai frumoase bucăți ale literaturii noastre, cum și ale poeziei noastre populare. — Canini eră profesor de spaniolește și de românește la școla superioară de comerț din Veneția. Regretatul poet locuise în București, scrie «Universul» — unde fusese șef stenograf la cameră. Românii iau doliul, față cu mărtea străinilor generoși, cari au știut să se identifice cu sentimentele nației românești.

Duel între femei. La Madrid se vorbește foarte mult de o mică dramă intimă, care a provocat o întâlnire cu sabia, între doue dămne foarte cunoscute din capitala Spaniei. Una din aceste dămne poartă un nume foarte ilustru în aristocrația spaniolă; cealaltă, de și de o origină mai josă, nu este mai puțin cunoscută printre celebrițiile teatrale. Motivul duelului a fost un toresco foarte celebru prin faptele sale pe arena taurilor, cât și pentru mulțimea aventurilor sale galante. Artista T... L... a fost rănită la mână dreaptă și a leșinat pe teren. Cu toate acestea rana sa nu trebuie să fi fost tocmai gravă, căci chiar în sera aceea s'ainfățișat la teatrul Apollon, cu zimbetul pe buze.

Cât se citeșo orșierile lui Victor Hugo. Sunt mulți cari își inchipuiesc că, de-odată cu mărtea lui Victor Hugo, și-ar fi pierdut și publicul cetitor. Aceștia se înșelă. Victor Hugo se citeșce în Franța mai mult ca ori-când. Deunăși s'a făcut o statistică în această privință și s'a constatat, că în cei din urmă cinci ani s'au vândut scrieri de ale lui Victor Hugo pentru suma de 7,418,368 de franci, ceea ce face o vânzare mijlocie de un milion și jumătate de franci pe an, și acesta numai pentru edițiunile complete. Sărmani autori români!

Un diar țigănesco. Țigani vor avea în curând și ei un diar scris în limba lor. George Smith, «regele» țiganilor din Anglia, anunță că dela 1-iu octombrie va edita un diar scris în limba țigănescă și intitulat «Poporul călător.» «Poporul călător» va fi diarul oficial al țiganilor, el va apără interesele și drepturile acestor «paria ai societății.» Gazeta acesta va mai contribui la purificarea limbei țigănești care e amestecată cu o mulțime de elemente împrumutate din limbi străine. În programul seu, George Smith menționează simpatiile ce archiducele Joska (Joseph) al Austriei a arătat în tot'dauna pentru țigani și adaogă că «Poporul călător» va conține din când în când articole scrise de mână archiducală. Smith contază pe cel puțin 20,000 de abonați.

Lăcomia strică avuția. Din Petersburg se anunță: Principesa O... vră dilele trecute să-și arate marea ei recunoștință cătră drul V... care-i scăpase pe un copil dela mărte sigură. Ea-i țesu cu propria ei mână o pungă de mătase, și întovărășită de copilul vindecăt, făcu drului o vizită. Cu vorbe de laudă și de recunoștință, principesa întinse medicului punga de mătasă. «Oh! se gândi drul, vră să vede să scape numai cu cadoul ăsta! El luă punga și observă cu oșeși care esitație: — Alteță, n'o să te superi decât, cu privilegiul ăsta, îți voi aminti că onorarul meu e de 3000 ruble! — Nu me supăr nici de cum, răspuse principesa. Apoi adaogă cu recelă: »Dă-mi, te rog, pentru un moment punga.» Medicul i-o întinse, ea deschise punga, scose dintr'nsa doue bilete de câte o mie de ruble pe care le puse în buzunar și dise: «Ține acuma punga; vei găsi intr'nsa cele 3000 de ruble ce dorești!» Principesa îi întorse apoi

spatele și plecă. Dacă n'ar fi fost pré lacom, drul ar fi avut 5000 de rouble pe cari principesa voi să i le dea odată cu punga.

Solri străine. *Congresul de igienă din Londra.* în ședința sa din urmă, a hotărât ca viitorul congres să se țină în Budapesta. — *In Rusia* e fomete mare, care crește din zi în zi; e mare temere de niște resvrătiri periculoase. — *Celebrul învățat Bertrand* a anunțat Academiei de științe din Paris, în chip oficial că a primit comunicarea testamentului unei domne bătrâne, care a lăsat 100,000, cu dobânzile capitalizate, ce se vor da învățatului care va găsi mijlocul de a da vești dela noi, locuitorilor din alte planete.

Incendiarii din Londra. O societate bine organizată de incendiari a fost descoperită, zilele trecute, de poliția din Londra. Banda această, care lucrează deja de 35 de ani, a pus în scenă opt sute de incendii și a câștigat în modul acesta 3 milioane de franci. Fundatorul acestei societăți, Culmer senior, muri acum 20 de ani și și luă adio dela tovarășii sei, printre care se află și o fată tineră. Acesta-i întinse registrul societății care până atunci nu pusese foc decât de 500 de ori. Profitul se urea la un milion de franci. Bătrânul Culmer dădu din cap și exclamă: «Ah credeam că e mai mult!» Cu aceste vorbe își dădu sufletul. Teatrul incendiilor eră întotdeauna Londra. Culmer senior, «regele focului» cum îl numiau tovarășii sei, făcu prima experiență cu propria sa prăvălie. El o asigură și-i dădu apoi foc. Experiența reuși. Prăvălia lui Culmer ardea de atunci de câteva ori pe an. El găsi pe o «amică», Miss Whesser care perfecționă metoda, așa că incendiile isbucneau abia după un timp ore care, când incendiarii erau deja departe. Tote obiectele inflamabile erau legate între ele cu o stôră muiată în parafină și ficsată de o luminare aprinsă. Numai după ce lumina ardea o bucată de vreme, stôră luă foc și căusă incendiul. Pentru metoda acestă practică Miss Whesser căpeta dela tovarășii ei un colier de diamante. Incendiarii căutau negustori cărora nu le mergeau bine afacurile, îi indemnau să-și asigure prăvăliile, pentru a le da mai pe urmă foc. După ce se plătia premiul de asigurare, incendiarii căpetau și ei o parte. Banda această are o filială în Australia și alta la New-York.

SFATURI HIGIENICE.

Carnea tocată. Se dice adesea: carnea tocată este rea pentru stomac, mai cu sêmă pentru stomac slab. Se mai dice că în timpuri de epidemii de bóle ale stomacului și ale mațelor carnea tocată ar fi chiar primejdiosă. Acestă dicetóre are trebuința de explicațiune, iacă pentru ce am luat-o în băgare de sêmă. Carnea tocată și friptă seu fiertă nu pôte fi rea pentru stomac, ci din contră, cu cât va fi mai bine tocată cu atât va fi mai bună, mai cu sêmă pentru stomacul slab, căci cu atât mai mult va fi mai aproape de felul în care o ducem, prin mestecarea înre dinți, înainte de a o înghiți. Carnea nemestecată bine este cu greu mistuită. Inse carnea tocată și prăjită seu tocăturile prăjite sânt grele de mistuit de un stomac slab și nu trebuiesc mâncate mai cu sêmă pe timpurile de bóle de stomac și de mațe. O mică explicare fiziologică ne va dovedi pentru ce. În stomac nu se mistue decât carnea, iar grăsimea se mistue în mațul subțire, care vine după stomac. Sucusul stomacului nu atacă grăsimea, ci numai carnea, iar grăsimea se atacă numai de fiere, cu care grăsi-mea, ca și tot ce înghițim, nu se întelnesc până în mațele subțiri, cari vin după stomac. Așa fiind, carnea imbibată și acoperită de grăsime în stomac este

greu atacată. Din cele de mai sus urmază cumcă numai tocăturile de carne prăjite în grăsime, pot fi grele pentru stomacuri slabe și numai acele tocături nu trebuie să le mâncăm pe timpuri de bóle de stomac și de mațe. Tocăturile de carne, fripte seu fierte, din contră, sânt cu atât mai bune pentru stomacuri slabe și pe timpuri de bóle de stomac și de mațe, cu cât ele se introduc între dinți mai amărunțite.

Pentru stomac slab. Un operativ escelent, pentru persoanele cu stomacul stricat, se face în chipul următor: În 8 litri de bere, puneți să macereze, vreme de o săptămână, 20 grame de muștar, 25 gr. de aristolock, 8 gr. de centauree și 4 grame de sabină. Strecurați. Beți înainte de mäsă câte un pahar de o litră.

Mamele nu trebuie să uite că sănătatea copiilor e în proporție dreptă cu greutatea corpului lor. Dela 7 zile la 7 luni, un copil de constituție bună se face mai greu cu 20—25 grame pe zi; dela 5 luni în sus, se ingreue pe zi cu 15 grame. La vârsta de 5 luni, sânt de doue ori mai grei decât la naștere. Dacă sporirea această de greutate nu e regulată, e dovédă că copilul are nevoie de ajutor medical.

Curentele de aer, véra, déca sânt rëcoritóre sânt inse și periculoase. Lasă că espun pe om la rëceli cu urmări mult mai grave decât ale frigului de iernă, dar sânt fórte rele pentru persoanele nervóse, pe care le enervéză și le fac să suferă de dureri de cap. Trebuie să evităm pe cât se pôte să stăm în curente de aer.

DESCOPERIRI ȘI INVENȚIUNI.

Doue invențiuni române. Dl general Heracle Arion, inspetorul artileriei române, se va duce în străinătate ca să ia brevet pentru doue invențiuni ale dsale de cea mai mare importanță. Prima invențiune e relativă la tunurile de asediu. A doua invențiune a dlui Arion este un esplosiv. Dsa a fabricat la arsenal niște ghiulele de oțel cari vor fi umplute cu un esplosiv inventat de domnia sa. Se dice că efectul destructiv al acestui esplosiv este chiar mai puternic decât al melinitei.

Mișcare fără vapor. Dl Dim. Pompei, lucrător mecanic, a descoperit un mijloc prin care s'ar puté construi mașini la cari mișcarea să nu mai fie provocată de vapori seu combustibili, ci prin un mecanism separat. Dsa va construi un model în atelier-rele școlei de arte și meserii din București, unde i s'a pus la dispozițiune, gratis, tot materialul necesar de ministerul domeniilor.

Butóie de hârtie. Hârtia comprimată se întrebuinteză de mult în America pentru fabricare de roți, olane de acoperiș, etc. Un fabricant din New-York face acum din hârtie comprimată butóie de bere cari, nu numai că nu sânt intru nimic mai pe jos celor de stejar, dar le mai întrec în multe privințe. Pasta acestei hârtii se face dintr'un fel de ierbă care crește între Jersey City și Newark. Un inginer american a construit deja o mașină care, fiind servită numai de ómeni, dá 600 de butóie pe zi. După ce butóele es din formă, ele capeta un lac antiseptic care le preservă contra putrediciunii.

O nouă invențiune românească. Dnii Stelian Grozea și Iulius Sasinschi, reprezentanți ai firmei S. Grozea et Co din Brăila, au inventat la mașinele de treerat un aparat pentru curățit grânele și în particular orzul. Acestă invențiune va fi de mare utilitate agricultorilor. Intru cât privește importanța ei, ni-o dovedește însuși faptul, că imediat a și fost brevetată de cele mai multe state din Europa și America.

FELURIMI.

Aerul inspirat și expirat. Aerul pe care îl tragem în plămâni din atmosferă, e știut că se compune din oxigen, azot, o cantitate foarte mică de acid carbonic, aburi și 6re care materii volatile. Un volum 6re care de aer uscat, atmosferic, conține 20,8 la sută oxigen, și 79,2 la sută azot. În privința greutatei, proporțiunea este de 23,015 pentru oxigen și 76,985 pentru azot. Acidul carbonic nici se mai scoatește în unele cazuri de 6re ce de abia ajunge la 0,04 dintr'o sută. Aerul pe care îl espirăm s6u îi dăm afară din plămâni se compune din aceleași părți, înse în altă proporțiune și încărcate de materii străine luate din sânge. După noile cercetări ale lui Funke, volumul aerului expirat este mai mare decât ai celui inspirat, înse creșterea constă aproape numai din aburi de apă. Dacă se scot acestea și dacă se desparte oxigenul de azot, se constată că cel dint6i a pierdut $\frac{1}{40}$ din volumul seu. Prin urmare sângele care trece mereu prin plămâni, absorb6e la fiecare secundă o cantitate de oxigen iar în schimb dă aburi, acid carbonic și amoniac. Acidul carbonic espulsat înse e în mai mică cantitate decât oxigenul absorbit. S'a creșut de unu că amoniacul din aerul expirat provine dela putrediciunea remășițelor de mâncare ce se află mereu printre dinți. Ađi se știe cu siguranță că el vine din sânge, chiar la indiviđi tineri și puternici. În sânge dar urmăză neconșentit o putredire al c6rei rezultat se eliminăză prin expirație. La persoane bolnăvicioșe amoniacul e în proporție de dou6e la sută. Doctorul Funke spune că nu e destul o cameră largă pentru ca sângele să vie mereu în atingere cu aer curat, ei ar trebui ca persoana care d6orme să aibă pe d'asupra un curent continuu. Până ađi nu se știe încă decât azotul din aerul inspirat face s6u nu v'6un serviciu sângelui.

Insurăt6rea la diferite pop6re. Vreți să știți la ce v6rstă se pot căsători bărbații și femeile — după lege — în diferitele ț6ri ale Europei? Iată aname: În Austria la 14 ani, bărbații și femei. Ungaria, catolicii și ortodocsii: bărbații la 14 ani; femeile la 12 ani. Protestanții: bărbații la 18 ani; femeile la 15 ani. Rusia. Bărbații la 18 ani; femeile la 16 ani. Turcia. Nu există nici o lege în privința asta. Italia. Bărbații la 18 ani; femeile la 15 ani. Prusia. Bărbații la 18 ani; femeile la 14 ani. Franca. Bărbații la 18 ani; femeile la 15 ani. Belgia idem. Grecia. Bărbații la 14 ani; femeile la 12 ani. Spania. Bărbații la 14 ani; femeile la 12 ani. Saxonia. Bărbații la 18 ani; femeile la 16 ani. România. Bărbații la 18 ani; femeile la 16 ani. Elveția. După cant6ne: Bărbații dela 14 la 20 ani; femeile dela 15 la 17 ani.

De ce se trag 21 s6u 101 tunuri? În t6te ț6rile e obiceiul ca la serbări naționale să se tragă 21 s6u 101 focuri de tun. De ce numai decât 21 s6u 101 și nu 20 s6u 100? Explicația este următ6re: În evul mediu, un împ6rat al Germaniei trebuia să viziteze orașul Augsburg. Cetățenii se hotăr6ră să-l primescă cu onoruri mari și să tragă 100 de tunuri pentru a se vesti toți locuitorii de sosirea înaltului 6spe. Se aședără tunurile la marginea orașului și bubuirile începură. Înse la urmă căpitanul însărcinat cu comanda tunurilor nu eră sigur decât se trăsesseră tocmai 100 de focuri. Atunci el ordonă să se mai tragă un foc pentru ca mai bine să fie cu unul mai mult decât cu unul mai puțin. Orașul vecin, nevr6nd să remănă mai pe jos cu entuziasmul, a tras tot 101 focuri de tun.

Și fiind că pe atunci nu putea fi nicăiri vorba de economie la primirea monarhilor, obiceiul s'a întins din oraș în oraș și din ț6ră în ț6ră, aplicându-se și la serbările mai mici de câte 20 de tunuri.

Rolul cânilor în armată. E lucru știut că în vreme de r6sboiu se întrebunț6ză câinii la purtare de depeși, și ca sentinele neadormite. Acum germanii au mai găsit o funcție pentru aceste animale deștepte: aceea de a căută soldații căduți răniți pe câmpurile de bătălie. Se iau în acest scop câni mari de turme și se dres6ză astfel ca să-și întrebunț6ze mirosul în descoperirea unor 6meni cari s'ascund în tufe și stau lungiți. Indată ce dau peste indiviđi culcați, câinii se întore în fugă la cortul unei ambulante stabilită în apropiere și dau de veste prin lătrături despre ceea ce au aflat. Anul acesta se vor face manevre generale cu câinii dresați astfel. Regimentul de v6nători din Huelben posedă 24 de câni d'aceștia.

Secretul de a-și prelunđi viața. La Ialta a murit deunăđi Ivan Alexeieff, un b6trân în v6rstă de 124 de ani. Până în adânci b6trânețe, Alexeieff își păstrase vig6rea corpului și a sufletului; citia fără ochelari, lucră la munca câmpului și eră în totdeauna de cea mai bună um6re. «Ce trai ai dus ca să-ți conservi așă de bine sânetatea și să trăești atât de mult?» îl întrebau de obicei cunoscuții lui. Alexeieff povestea atunci, drept respuns, că în tinerețe eră slab și pipernicit și că se îmbolnăvis6e odată atât de reu încât toți medicii îl părăsiră. El consultă atunci pe o babă vestută în tot districtul și prin l6curile ei se vindecă complet în trei șept6măni. «Fiule, îi đise atunci baba, — decât vrei să trăești mult și să fii totdeuna sânetos să nu mânanci nici odată carne de pas6re s6u de vită b6trână. Mânancă carne de pui, boboc, vițel, purcel și așă mai încolo, dar fereșce-te de tot să pui în gură carne de găină, de vacă, și un cuv6nt carne de animal b6trân.» Alexeieff urmă cu multă conșeinț6șitate acest regim c6ruia îi atribu6e sânetatea perfectă de care s'a bucurat în totdeuna.

Cul6rea ideilor. Un mare naturalist și în același timp literat, dl Leon Gozlan, a publicat următ6rea fantastic: Cum sânt mereu cam nebun, am alipit totdeauna — fără să știu de ce — o cul6re s6u o nuanță la sensațiunile diferite care m'au cuprins. Astfel, pentru mine, mila este de cul6re albastră; răbdarea cenușie; bucuria verde; sațul cafea cu lapte; plăcerea roz catifelat; somnul fum de tutun; cușetarea, portocală; plictis6ela, ciocolată. Gândul chinuitor de a plăti o datorie este de cul6rea plumburie; banii de primit sânt de un roșu mângăetor. Diua pentru plata chiriei e negră ca pământul; cea a unei înt6lniri amor6se e de cul6rea ceaiului ușor. A dou6-decea înt6lnire amor6să e de cul6rea ceaiului greu. Cât despre cul6rea fericirii adev6rate, pe ea nu pot s'o definesc, nu există în comerț, nu se cump6ră cu bani.

Călindarul șept6mănei.

Diua șept.	Călindarul vechiu	Calind. nou	Sorele
Dumin. 10 după Rusăli	Ev. dela Mateiu 17, gl. 1, a inv. 9		res. ap.
Duminecă	18 Mart. Flor și Laur	30 Benjamin	5 17 6 43
Luni	19 Mart. Andrei	31 Rebeca	5 19 6 41
Marți	20 Prof. Samuil	1 Sept. Egidus	5 20 6 39
Mercuri	21 Apost. Tade	2 Efraim	5 21 6 38
Joi	22 Mart. Agatonic	3 Serafina	5 22 6 35
Vineri	23 Mart. Lup	4 Rosalia	5 23 6 34
Sâmbătă	24 Mart. Eutichie	5 Natanail	5 24 6 32

Proprietar, redactor respunđător și editor: **IOSIF VULCAN.**

Cu tipariul lui Iosif Lang în Oradea-mare.